

ΑΠΟΨΗ : Γιατί το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να δώσει λύσεις

Της Μιράντας Ξαφά*

Πριν από λίγες μέρες, 51 επιχειρηματίες και στελέχη της αγοράς ζήτησαν με ανοιχτή επιστολή τη συγκρότηση κυβέρνησης εκτάκτου ανάγκης με υπουργούς που, ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης, προσωπικής συμπάθειας ή βουλευτικής ιδιότητας, θα αναλάβουν να βγάλουν τη χώρα από την κρίση. Η επιστολή (που συνυπογράφω) τονίζει ότι η σίγουρη λύση για τη μείωση του ελλείμματος είναι η άμεση περικοπή όλων των κρατικών δαπανών που δεν είναι απολύτως απαραίτητες και όχι η προσπάθεια αύξησης των φορολογικών εσόδων σε μια οικονομία σε ύφεση. Τα περιθώρια περικοπής των δαπανών είναι εξόφθαλμα: να κλείσει ο ΟΣΕ εκτός από τις μεταφορές εμπορευμάτων, να μείνει μόνο ένα κρατικό κανάλι και ένας ραδιοφωνικός σταθμός, να κλείσουν όλοι οι μη απαραίτητοι δημόσιοι οργανισμοί και δημοτικές επιχειρήσεις, να καταργηθεί το εγγυημένο περιθώριο κέρδους 35% των φαρμακοποιών, και να μειωθεί δραστικά η χρηματοδότηση των κομμάτων από τον προϋπολογισμό.

Η απροθυμία της κυβέρνησης να τα βάλει με οργανωμένα συμφέροντα φαίνεται από τη λίστα των παρεμβάσεων που εξειδικεύονται στο Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2011-15. Για παράδειγμα, η μείωση του περιθωρίου κέρδους στα φάρμακα, κατά το γερμανικό ή σουηδικό σύστημα που θα εξοικονομούσε 1,5 δισ. ευρώ τον χρόνο στα ασφαλιστικά Ταμεία, δεν περιλαμβάνεται στις παρεμβάσεις. Ο «αυστηρότερος έλεγχος στους δικαιούχους αναπηρικών συντάξεων» ουσιαστικά αναβάλλεται για τη διετία 2014-15, δηλ. μετά τη λήξη της θητείας της κυβέρνησης. Ο «εξορθολογισμός κοινωνικών προγραμμάτων» που προβλέπεται να εξοικονομήσει 760 εκατ. ευρώ αναβάλλεται για το 2013-14, το ίδιο και η μείωση λειτουργικών αμυντικών δαπανών. Η μέχρι σήμερα καταπολέμηση του ελλείμματος είναι εντελώς ανεπαρκής. Πολύς χρόνος αναλώθηκε με ημίμετρα και με τους γνωστούς δισταγμούς για το πολιτικό κόστος. Ούτε ένας υπεράριθμος δεν έχει απολυθεί από το Δημόσιο, ενώ 250.000 εργαζόμενοι έχασαν τη δουλειά τους στον ιδιωτικό τομέα. Η διάλυση του κράτους και η διαχειριστική ανεπάρκεια των υπουργών συνέβαλαν στις καθυστερήσεις. Οι μεταρρυθμίσεις που θα επέτρεπαν στο Δημόσιο να ελέγξει τις δαπάνες του δεν εφαρμόστηκαν. Η ενιαία αρχή πληρωμών, η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και το διπλογραφικό σύστημα στα νοσοκομεία δεν λειτουργούν. Και καθώς η φοροδιαφυγή συνεχίζεται ανενόχλητη, νέοι φόροι επιβάλλονται σε όσους έχουν ήδη συνεισφέρει. Προσθέστε σε αυτά την απροθυμία εφαρμογής των διαρθρωτικών αλλαγών που θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα, όπως το άνοιγμα των επαγγελματιών, η ευκαμψία στην αγορά εργασίας και η μείωση της γραφειοκρατίας στην αδειοδότηση και λειτουργία των επιχειρήσεων, για να συμπληρωθεί η εικόνα της επικείμενης κατάρρευσης.

Σε πρόσφατη εκπομπή του Mega, ο υπουργός Ανάπτυξης κ. Χρυσοχοϊδης έπλεξε το εγκώμιο του κ. Φωτόπουλου της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, που «κοσμεί τη συνδικαλιστική παρουσία στη χώρα» και «είναι τιμή μας που ανήκει στο ΠΑΣΟΚ», επικροτώντας έτσι τον αγώνα που κάνει για να μην περάσει το Μεσοπρόθεσμο και να μην

ιδιωτικοποιηθεί η ΔΕΗ. Έκανε έκκληση προς όλους «να σταματήσουμε τη δαιμονοποίηση του συνδικαλισμού», ενώ για πρώτη φορά πολίτες κάνουν μήνυση στη ΔΕΗ και στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ για παράβαση καθήκοντος και για σημαντική οικονομική ζημιά στο κράτος και στους πολίτες.

Πιστεύει κανείς ότι κυβέρνηση που ανησυχεί για το «αριστερό της προφίλ» μπορεί να εφαρμόσει εκτεταμένο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και δραστικές περικοπές δαπανών; Ή ότι ο νέος υπουργός Οικονομικών κ. Βενιζέλος, που έδωσε λευκή επιταγή στο ασφαλιστικό Ταμείο της ΔΕΗ όταν μετοχοποιήθηκε η εταιρεία το 2001, θα πάρει πίσω την επιταγή που κόστισε στους φορολογούμενους 700 εκατ. ευρώ πέρυσι και τουλάχιστον 6 δισ. ευρώ την τελευταία δεκαετία, ενώ τα έσοδα από τη μετοχοποίηση ανήλθαν μόλις στα 400 εκατ. ευρώ; Γιατί η περικοπή των παχυλών συντάξεων της ΔΕΗ δεν περιλαμβάνεται στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα;

Ας συγκροτήσει η σημερινή Βουλή μια κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης και εθνικής ανασυγκρότησης που να περιλαμβάνει επαγγελματικά επιτυχημένα στελέχη του ιδιωτικού τομέα με αποδεδειγμένη διαχειριστική ικανότητα, γνώση του αντικειμένου και προσήλωση στον στόχο. Ο διαχωρισμός του υπουργικού από το βουλευτικό αξίωμα, που θα πρέπει να κατοχυρωθεί συνταγματικά, θα εμπλουτίσει το πολιτικό προσωπικό με στελέχη που θα προσφέρουν την πολύτιμη εμπειρία τους για λίγα χρόνια πριν επιστρέψουν στον ιδιωτικό τομέα. Η πλειοψηφία των βουλευτών που υπουργοποιούνται δεν έχουν ποτέ δουλέψει στον ιδιωτικό τομέα και δεν διαθέτουν διαχειριστική πείρα ή γνώση των αγορών.

Το να ζητάμε από το σημερινό πολιτικό σύστημα να μειώσει δραστικά τα ελλείμματα και το χρέος που το ίδιο δημιούργησε είναι σαν να αναθέτουμε στον Γκόρντον Γκέκο την επιτήρηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Η πιθανότητα να επιτύχει είναι μάλλον χαμηλή. Το διακύβευμα είναι η χρεοκοπία της Ελλάδας και η έξοδος της από την Ευρωζώνη. Οι εταίροι μας στην Ε. Ε. και το ΔΝΤ θα συνεχίσουν τις προσπάθειές τους να μας διασώσουν μόνο αν θέλουμε να σωθούμε. Όσο η περιφέρεια της Ευρωζώνης σταθεροποιείται και οι τράπεζες της Ε. Ε. θωρακίζονται με νέα κεφάλαια, τόσο αυξάνεται η πιθανότητα να εγκαταλειφθούμε στην τύχη μας. Μια άτακτη στάση πληρωμών θα σήμαινε άμεση αποκοπή της Ελλάδας από εξωτερική χρηματοδότηση, κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος, στάση πληρωμών του Δημοσίου, περικοπή όλων των εισαγωγών που δεν μπορούν να πληρωθούν σε ρευστό και γενίκευση του χάους. Αξίζει να το διακινδυνεύσουμε;

* Η κ. Μιράντα Ξαφά είναι σύμβουλος επενδύσεων στην IJ Partners και ιδρυτικό μέλος της Δράσης.